Βαρώσι 24/1/1950

Ἀγαπητέ μου

Στέφανε,

Ἐπῆρα τὸ γράμμα σου καὶ ἐχάρηκα
νὰ μάθω πῶς εἶσαι ἐσὺ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ὅλοι
τὸ χειμῶνα αὐτὸ ἔχετε ἀρρωστήσει.
Φοβοῦμαι πὼς μᾶλλον ἀπὸ τὴν ὑγρασία.
Ἐγὼ ἔλειπα σὲ μιὰ ἐκδρομὴ ἕνα μῆνα καὶ
ἐπέστρεψα πρωτοχρονιὰ ἔτσι ποὺ ἔμαθα
"Σ' ἔλειπε ὅλη ἡ ἀγάπη μου καὶ ἡ ἀνησυχία
μου", ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλωθῶ
μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἔπρεπε, ἔμεινα ἀμίλητος
καὶ ἀδέξιος καὶ ἔκανα τὸν ἀδιάφορο.
Ἔτσι εἶμαι ἐγώ. Ἀλλὰ ἐσὺ ἔπρεπε νὰ
μοῦ ἐξηγήσεις ἀπὸ μόνος σου τὸ γρῖφο.
Ἐξακολουθῶ ἀπὸ τὴν ἀπόσταση νὰ
σὲ ἀγαπῶ, νὰ σὲ ἐκτιμῶ καὶ νὰ σὲ
θαυμάζω ὅπως καὶ πρῶτα. Ἐλπίζω
νὰ μὴν ἔχεις ἀκόμα ἀπογοητευθεῖ
ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη ἢ τὴν ἐργασία
σου. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμα πολλὴ ὄρεξη
γιὰ δουλειά. Ἐλπίζω ὅλοι νὰ εἶναι ὑγιεῖς
καὶ εὐτυχισμένοι. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμα
πολλὴ ὄρεξη γιὰ δουλειά. Ἐλπίζω ὅλοι
νὰ εἶναι ὑγιεῖς καὶ εὐτυχισμένοι.